

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1563 usque ad annum 1566

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118626

§. 116. Conspiratio in Pontificem ab Accoltio conflata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67192](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67192)

Sæcul. XV. sed apud sacram Sedem pro obtinendo
A. C. 1564. Sacerdotum connubio rursus instabat.
 Verum Pontifex ægre ejusmodi preces percipiebat, eas tamen audire coactus mox die duodecima Januarii Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo quinto Purpuratorum Senatam convocavit, in quo Cæsaris postulatum, ac rei concedendæ difficultatem proposuit, ubi postmodum collectis congregatorum suffragiis, cum omnes has preces esse rejiciendas censerent, quosdam celebriores Theologos selegit, qui hanc repulsam validis rationibus firmarent, ac novis ejusmodi precibus aditum obstruerent. Facta hac elucubratione Pontifex eam per Lancianensem Episcopum doctum Theologum, ac Petrum Guicciardinum Iurisprudencia Canonica clarum ad Cæsarem transmisit, ponderatisque hiis rationibus mox Maximilianus acquievit.

§. CXVI.

Conspiratio in Pontificem ab Accoltio conflata.

Thuan. l. 36. Sub idem tempus Romæ dissipata est
Spond. hoc conjuratio a fanaticis quibusdam
ann. n. 10. contra Pontificem structa, cujus Dux
Ciacon. tom. erat Benedictus Accoltius, Accoltii, qui
3. p. 881. & ejusdem nominis olim purpurei galeri
883. decus

Sæcul. XVI.
A.C. 1564.

decus meruit, frater: porro hic complures habuit conspirationis socios Petrum Accoltium Patrum suum, Antonium Canoscæ comitem, Pellicionem Equitem, Prosperum Hectorem, & Thaddæum Manfredum: Ceterum Benedictus inter alia insanæ mentis suæ deliria sibi imaginabatur, Pium IV. non verum Pontificem esse, eoque sublato alterum susceptum iri, qui *Papa Angelicus* diceretur, sub quo Ecclesiæ concordia castigatis erroribus omnino faretur, additis etiam vaticiniis de potentia ejus in omnem terrarum orbem: insuper patrata Pii IV. cæde Gazam illius, necnon Cardinalis Borromæi thesauros novo huic Pontifici in prædam mox cessuros mentiebatur: præterea arces, ditiones, & montes aureos sociis suis pollicebatur, & Antonio quidem Comiti Ticinum, Thaddæo Cremonam, Pellicioni Equiti Aquilejam, Prospero denique annuos redditus ad quinque aureorum millia ex insana vanitate quadam se daturum promiserat. Ergo Benedictus, & Prosper necis exequendæ consilium in se suscipiunt, ac vanis hisce promissis delusi sæpius Papam occidendi occasionem quæerunt, ea autem oblata semper sua expectatione sese magis timidos experiebantur, quapropter hac cunctatione

Sæcul. XVI
A.C. 1564.

de perversis ejusmodi consiliis suspicandi spatium indulserunt, tandemque ipsimet sceleris sui victima cesserunt: diffensione enim inter eos exorta conjuratio fuit detecta, adeo, ut noctu, cum quidam suos complices manifestaret, una omnes comprehenderentur, qui tormentis licet subjecti, crimen tamen suum diffitebantur: solus autem Accolitus risu inter tormenta simulato se ad hoc facinus a quodam Angelo fuisse excitatum agebat: equidem tantum delirium miserationis sensu excipiebatur, verum criminis atrocitas debitas deposcebat pœnas, unde pronuntiata in eum mortis sententia cum ceteris complicibus extremo supplicio afficiebatur.

§. CXVII.

Varie Constitutiones a Pio IV. editæ.

Bulla Pii IV.
Const. 94. &
96. & 103.

Die decima septima Februarii Pontifex Constitutionem edidit, qua omnes exemptiones, privilegia, immunitates, indulta, cunctaque in Bulla, quæ *Mare Magnum* appellatur, contenta, & cujuscunque generis Ecclesiis, monasteriis, Nolocomiis, Universitatibus, Sodalitatibus, vel Ecclesiasticis tam regularibus, quam sæcularibus, imo etiam laicis cujuscunque gradus, conditionis,